

תת"ע 11009/06/22 - מדינת ישראל נגד קוטיבה בידוסי

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 11009-06-22 מדינת ישראל נ' בידוסי
תיק חיצוני: 47150132117

בפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	קוטיבה בידוסי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש ביום 4.9.22.
2. במעמד הדיון אשר התקיים, כאמור, בהעדר המבקש הוצג אישור המסירה המעיד על זימונו של המבקש לדיון השיפוטי בעניינו בהליך זה. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נמסר "לידי הנמען הרשום". אישור המסירה נסרק לתיק וסומן ת/1.
3. ביום 6.9.22 הוגשה בקשה מטעם ב"כ המבקש לקבלת "אישור המסירה אודות הדיון שהתקיים ביום 4.9.22" וביום 21.9.22 הוגשה הבקשה שבפניי.
4. נטען, כי ב'בקשה להישפט' אשר הוגשה מטעם ב"כ המבקש צוין כי הנמען למסירת זימון לדיון הוא ת.ד. 147 אום אל פאחם 30010 (כתובת בא כח המבקש) וזאת על רקע קשיים בקבלת דואר באזור מגורי המבקש עצמו. לבקשה צורפו מכתבים מטעם מפנ"א, הנושאים את שמו של המבקש ולצד שמו - את כתובת בא כוחו כפי שמפורט לעיל. מכאן נהיר, לעמדת המבקש, כי ביקש את מפנ"א לשלוח לכתובת בא כוחו את הזימון ולא לכתובתו הפרטית. הבקשה להישפט לא צורפה.
5. עוד נטען, כי הזימון נשלח למענו של המבקש ועל כן המבקש לא הוזמן כדיון ולא ידע אודות מועד הדיון וכי מאישור המסירה עולה כי נמסר לכאורה ל"נמען הרשום" אלא שהחתימה על גבי האישור נשואת את השם "אחמד" שאינו שם המבקש. עובדה זו מעלה תהיות, לטענת ב"כ המבקש, ומצדיקה לכשעצמה ביטול פסק הדיון.
6. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדיון. לטענתה ידע המבקש אודות העבירה בעת מעמד האכיפה, ביקש להישפט ונמסר "לנמען עצמו", על כן קיימת חזקת מסירה כדיון. אין התייחסות בעמדת המשיבה לעובדה כי השם החתום ע"ג אישור המסירה אינו שמו של המבקש.
7. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי במקרה זה ולפנים משורת הדין אעתר למבוקש. הכלל לענין סוגיית מסירה "כדיון" הינו "מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובת הרשומה של המבקש", ודאי לידי הנמען עצמו.

בכך קמה חזקת המסירה. דא עקא שבמקרה זה הגם שהזימון נמסר לכאורה "לידי הנמען עצמו", הרי שהחתימה הרשומה בתחתית המסמך בשם "אחמד" אכן מעלה תהייה שמא לא המבקש היה זה אשר חתם על הספח.

8. ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי בשלב הגשת הבקשה ההליך המשפטי תם ונשלם. משסיים בית המשפט את מלאכתו, לאחר שהוציא תחת ידיו פסק דין שניתן כדין, מוצתה לכאורה זכות הנוכחות של הנאשם בקשר לאותו הליך. מעמדו הוא של מי שנשפט והורשע כדין. אכן, לאור העובדה כי המשפט נגדו התנהל שלא בנוכחותו, רשאי הנאשם שהורשע בדינו לפנות לבית המשפט בבקשה לבטל את פסק - הדין. תכלית הבקשה לביטול פסק הדין היא לבטל את המשפט ולהניע מחדש את גלגלי ההליך הפלילי. מכאן, כי בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל איפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש. בית המשפט צריך להשתכנע, מתוך המסמכים המוגשים לו, כי מדובר בנסיבות מיוחדות כאלה הנזכרות בסעיף 130(ח) - המצדיקות מתן רשות למבקש להשתתף בהליך חוזר". ולענין עיוות הדין נקבע: "יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

9. בנסיבות אלה אני מורה על ביטול פסק הדין שניתן ביום 4.9.22. התיק יקבע להקראה בפניי ליום 28.3.22 בשעה 09:30.

ניתנה היום, י"ד חשוון תשפ"ג, 08 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.